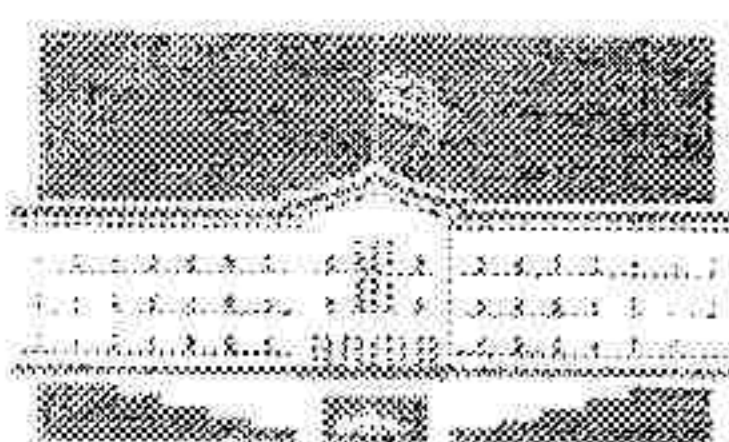
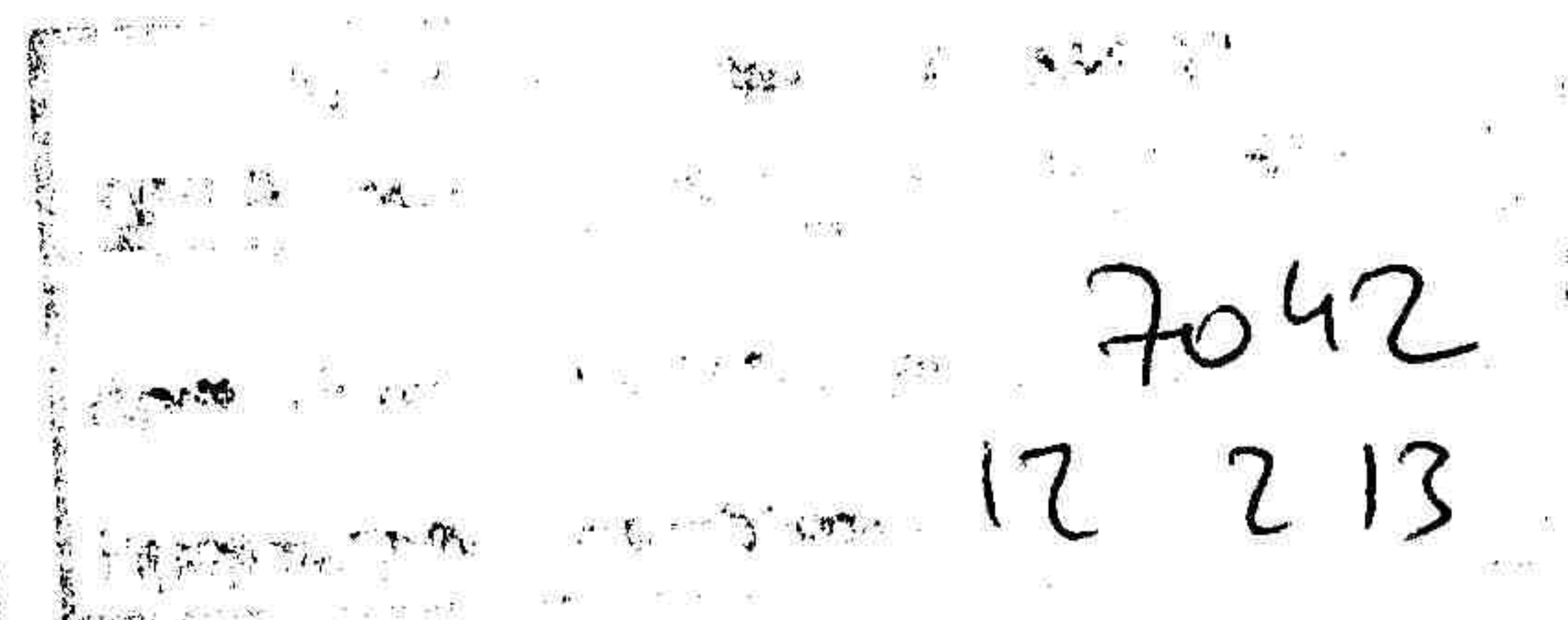

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ

Βουλευτής Ν. Ηρακλείου - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προς τον Υπουργό Εσωτερικών
κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη

ΕΡΩΤΗΣΗ
Του Βουλευτή Ηρακλείου Λευτέρη Αυγενάκη

Αθήνα, 12-02-2013

ΘΕΜΑ: Το δημοτικό τέλος των καταστημάτων εστίασεως

Με το Ν.Δ. 3033 της 6/14-10-54 (Α 258), και τη μετεξέλιξη αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 3238 της 18/20-5-55 (Α125), το Ν.Δ. 4260/1962/(Α186), το Ν. 127/1975/(Α-175), το Ν. 658/1977/(Α-214), το Ν. 1080/1980/(Α-246) και το Ν. 1416/1984/(Α-18), είχε θεσπιστεί το Δημοτικό Τέλος 5% επί των ακαθαρίστων εσόδων στα καταστήματα εστίασης.

Με τις διατάξεις του Ν. 2539/1997/(Α-244) επήλθε μείωση στο Δημοτικό Τέλος από 5% σε 2% για όλα τα καταστήματα πλην των κέντρων διασκέδασης, για τα οποία έμεινε 5%. Ακόμα στις διατάξεις του συγκεκριμένου Νόμου συμπεριλαμβάνονταν η καθιέρωση της δυνατότητας επιβολής του τέλους(με απόφαση των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων) σε άλλες κατηγορίες καταστημάτων όπως τουριστικών ειδών, ειδών λαϊκής τέχνης, ενθυμίων και δώρων και ενοικιάσεως σκαφών αναψυχής τοπικού χαρακτήρα .

Είναι χαρακτηριστικό ότι πλέον των παραπάνω ρυθμίσεων και κατόπιν διευκρινιστικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας διευκρινίζονται μεν πολλές ασάφειες, ωστόσο η πολλαπλότητα των ρυθμίσεων δεν εγγυάται και την άρτια ξεκαθαρισμένη κατάσταση.

Αναφορικά με τη νομολογία το εν λόγω τέλος 5% είναι στην πραγματικότητα φόρος και όχι τέλος όπως ψευδεπίγραφα καλείται (ΣτΕ 2626/80) και φθάνει το 20-25% των καθαρών κερδών..

Ωστόσο, δημιουργούνται μια σειρά από προβλήματα από την εφαρμογή των παραπάνω νόμων και ρυθμίσεων. Σε πρώτη φάση δημιουργείται μια άνιση αντιμετώπιση των καταστημάτων που αναπτύσσουν τραπεζοκαθίσματα με όσα δεν αναπτύσσουν. Επιπλέον, υφίσταται μια διάκριση στα καταστήματα που πωλούν τουριστικά είδη, ενθύμια, δώρα ή είδη λαϊκής τέχνης, από τα αντίστοιχα αργυροχρυσοχοεία που πωλούν παρόμοια προϊόντα χωρίς να υπάγονται στο τέλος.

Επιπροσθέτως, με το άρθρο 26 του Ν. 2819/2000 δόθηκε άλλη μια φορά η ευκαιρία στους παντοειδείς οφειλέτες να κανονίσουν τα χρέη τους. Ατυχώς δεν στάθηκε αρκετό, γιατί οι προθεσμίες ήταν πειστικές και πολύ δήμοι δεν πρόλαβαν να πάρουν την σχετική απόφαση, πολλές επιχειρήσεις δεν ενημερώθηκαν εγκαίρως, ενώ πολλές

δημοτικές υπηρεσίες δεν είχαν ολοκληρώσει τις διαδικασίες βεβαίωσης των οφειλομένων, συνεπώς δεν ήταν δυνατό να προχωρήσει η διαδικασία.

Σήμερα λοιπόν, υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός επιχειρηματιών οι οποίοι εντάχθηκαν σε κάποιοι παλαιότερη ρύθμιση αλλά δεν την ολοκλήρωσαν, ένας άλλος αριθμός είτε νέων οφειλετών (του 2%) είτε παλαιών (του 5%) που προσπάθησε να ενταχθεί στην τελευταία ρύθμιση και για τους παραπάνω λόγους δεν τα κατάφερε και τελικά, όλοι επιζητούν να ενταχθούν σε καινούρια.

Προσθέτοντας στα παραπάνω την διαρκώς επικρεμάμενη απειλή του αυστηρού προστίμου (10% κατά μήνα) οδηγούμαστε στο συμπέρασμα πως το σημερινό «μείγμα» είναι πολύ αρνητικά φορτωμένο και απασχολεί δυσανάλογα πολλούς πόρους (είτε ανθρώπινους, είτε υλικούς) για τη συνέχιση της εξυπηρέτησής του.

Η αναγκαιότητα της άμεσης όσο και ριζικής επανεξέτασης όλου του συστήματος επιβολής του φόρου αυτού καθίσταται παραπάνω από φανερή.

Κατόπιν των ανωτέρω,

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Ο ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

1. Σε ποιες ενέργειες προτίθεστε να προβείτε ώστε να λυθούν οριστικά τα παραπάνω ζητήματα και οι αδικίες σε βάρος ορισμένων επιχειρήσεων αλλά και από το Ν. 2819/2000 για την επιβολή του Δημοτικού Τέλους στις επιχειρήσεις εστίασης;

Ο ερωτών Βουλευτής

**Λευτέρης Κ. Αυγενάκης
Βουλευτής ΝΔ Ηρακλείου**